

BALOGH ENDRE

Kert

Öreg kajszi,
a barackfa téli
csendességből
mozdulna,
surrogó ágaiban
nedvek áradnak,
nagymamám
kereste reggel
ágya mellett a
mamuszt így,
mézgás rügyeihez
hozzáérni sem
mer az ember,
rózsaszín virágok
pattannak ki egyik
napról a másikra,
majd egyetlen
hideg éjszaka
után, elhullott pillangók
koszosfehér szárnyai,
élettelenül száradnak
az ágvégekre,
döglött legyek.

Nem sérül

Ahogy a patak halad,
előre, szaporán
egymást nyomják a cseppek,
mindig lefelé, és ha egy kidőlt
fa vagy állattetem
akadályt képez, a szokásos
irány már nem járható, átbukik
a fán, állattetemen, lerakva ágai,
végtagjai közt a
hordalékot, vagy kerül
egy kicsit, ha könnyebb
úgy, mint átbucskázni fölötte.
Ha sziklával torlaszolja
el az útját, akkor tó
alakul ki, átfolyóval,
másképp, visszafelé is
forog benne az áramlás,
lassú vizet kedvelő
élőlények jelennek meg benne,
lehet, hogy nem mind
tud továbbhaladni a vékony
csorgón, így fogságba
esnek egyes fajok,
melyek, ha képesek ott is
szaporodni, akkor
az élővilág nem
sérül.